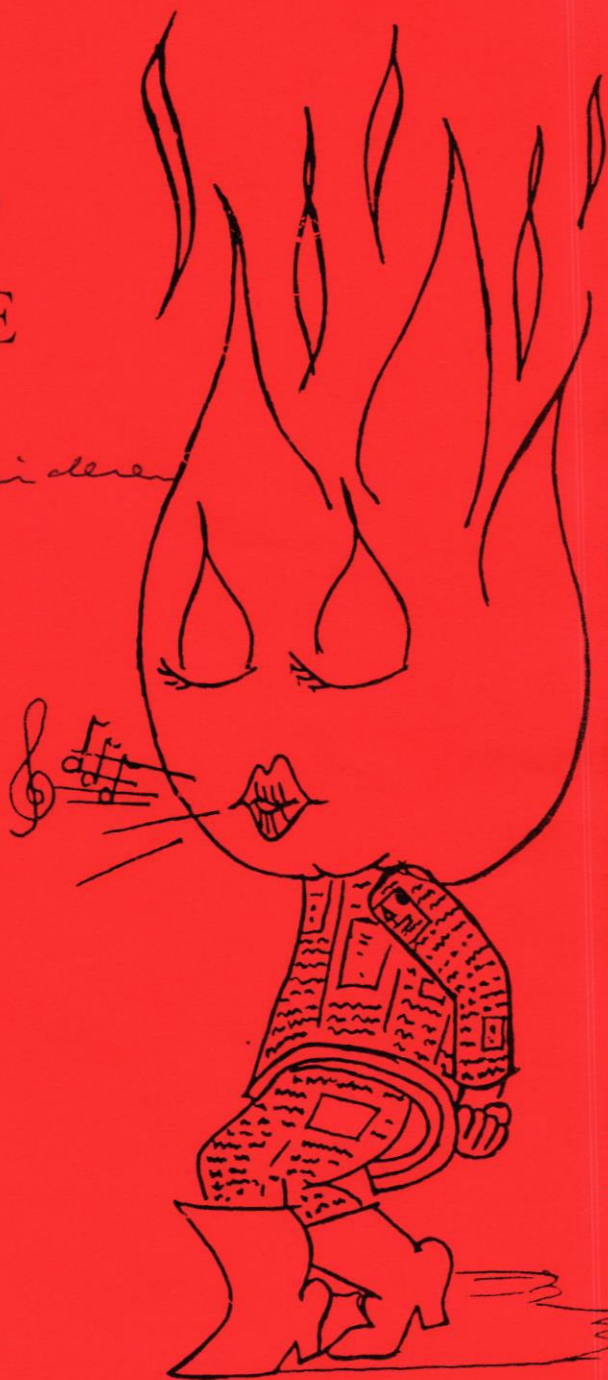


HET
LOPEND
VUURTJE

*Intènsief
Schryvers kinder*



12/89

1989-12-03

Vereniging

Voorwoord door dr. H. J. B.	pag. 1
Stichtingsdoel	pag. 2
Statuten	pag. 3
Bestuur	pag. 4
Financiën	pag. 5
Activiteiten	pag. 6
Wat is de vereniging?	pag. 7
Wat is de bedoeling?	pag. 8
Wat is de werking?	pag. 9
Wat is de toekomst?	pag. 10
Wat is de naam?	pag. 11
Wat is de oprichting?	pag. 12
Wat is de oprichter?	pag. 13
Wat is de oprichtingsdatum?	pag. 14
Wat is de oprichtingsplaats?	pag. 15
Wat is de oprichtingsdoel?	pag. 16
Wat is de oprichtingsstatuten?	pag. 17
Wat is de oprichtingsbestuur?	pag. 18
Wat is de oprichtingsfinanciën?	pag. 19
Wat is de oprichtingsactiviteiten?	pag. 20

Het "Lopend Vuurtje" is een uitgave van

Internaat "Prinses Irene-Schiebroek"
Berberisweg 350
3053 PK Rotterdam

Inhoud:

Pag. 1	Voorwoord door dhr. Mos
Pag. 6	Schipbreukelingen
Pag. 8	Kinderen tekenen en schrijven een kerstgroet voor gevangenen
Pag. 11	Kerstgroeten
Pag. 12	Nel Koudijs, hoofd huish.
Pag. 14	Kiri Mitchell
Pag. 15	Dromen
Pag. 17	Hij is je Amen
Pag. 18	Kerstwensen uit de Wigwam
Pag. 20	Kakelbont geruchten
Pag. 22	Schipperskerstfeest
Pag. 23	De Karavaan
Pag. 24	Het Wespennest
Pag. 28	Van de g.v.agenda
Pag. 31	De Wigwam
Pag. 32	Uit "Het Wantij"
Pag. 34	Nieuwtjes uit de keuken
Pag. 36	Met het oog op de kleintjes
Pag. 38	Nieuwjaarsreceptie

Kinderen tekenen en schrijven een kerstgroet voor gevangenen.

Toen ds. Jan Eerbeek in september in de bovenbouwgroepen gezellig een kopje koffie meedronk, heeft hij veel verteld over zijn werk. Daarbij benadrukte hij steeds, dat gevangenen beseft geen lieverdjes zijn. Ze hebben hun straf dubbel en dwars verdiend, maar het blijven mensen. En mensen mag je nooit laten stikken. Daarom praat hij met de gevangenen, soms tijdens de kerkdienst, soms in hun cel. Zo wil hij ze iets van Gods liefde laten ervaren.

Ook ex gevangenen hebben menselijke steun en aandacht hard nodig. Daarom is het projekt Exodus gestart met o.a., een opvanghuis voor ex gevangenen. Ze kunnen daar terecht voor een praatje, voor een eenvoudige maaltijd en soms zelfs voor een korte logeerperiode. Dit alles om te voorkomen dat ex gevangenen direkt weer in het wereldje van de misdaad verzeilt raken. Het werk van ds. Jan Eerbeek wordt betaald door de kerken en door giften van partikulieren.

Tijdens dit gesprek boden enkele senioren spontaan twee van hun eigen (pas gekochte!) planten aan voor het opvanghuis. Een hartverwarmend gebaar!

Ook de andere kinderen vroegen of ze iets voor de gevangenen zouden kunnen doen.



Ds. Eerbeek vertelde toen dat hij soms in de gelegenheid gesteld wordt om op feestdagen alle bezoekers van de gevangeniskerkdienst een bloem met daaraan een groet of wens, uit te reiken. Dit wordt door de gevangenen erg op prijs gesteld, vaak geven ze de bloem weer door aan een familielid Iets anders hebben ze immers niet te geven!

De afgelopen week hebben kinderen en personeel kaartjes geschreven en getekend. Deze kaartjes zullen we voor de kerst in Scheveningen afgeven. Ds. Eerbeek zal ze dan bevestigen aan de bloemen tenminste als

U begrijpt het al, die bloemen moeten nog gekocht en betaald worden. Daarom hebben de kinderen Uw hulp nodig.

Tijdens de kerstviering in de Castagnet zullen de kinderen voor het werk van ds. Jan Eerbeek kollekeren. De kaartjes liggen al klaar, voor de rest rekenen ze op U!.

Een klein gebaar van vrede en vergeving voor schuldige mensen.

En schuldig zijn we toch allemaal zowel binnen als buiten de gevangenis-muren? Juist tijdens het kerstfeest van vrede en licht, mogen we doorgeven dat er dank zij de geboorte van Jezus altijd een nieuw begin mogelijk is!



Stille nacht, heilige nacht
Davids Zoon, lang verwacht
die miljoenen eens zaligen zal
werd geboren in Bethlehems stal
Hij, der Schepelsen Heer.

Stille nacht, heilige nacht
Vrede en heil wordt gebracht
aan een wereld, verloren in
schuld
Gods belofte wordt heerlijk
vervuld
Amen, Gode zij eer





Een kerstgroet aan gevangenen

In de adventstijd zullen vanuit het internaat bloemen en kerstgroeten worden gestuurd aan mensen in de gevangenis van Scheveningen. Ik wil dat initiatief graag heel hartelijk in uw aandacht aanbevelen. Een gevangenschap wordt gekarakteriseerd door enorme geslotenheid. En gevangenen merken juist met de feestdagen sterk dat ze geen deel hebben aan het kerst gebeuren. Het zijn de moeilijkste dagen in het jaar. Er zijn mensen die zeggen dat hebben ze aan zichzelf te wijten. En toch weten we ook altijd weer van de liefde waartoe de Here God ons oproept. Juist met de kerstdagen vieren we die liefde van God voor de mensen die zichtbaar werd in de geboorte van het kind Jezus. Van die liefde van God mogen wij in onze wereld ook iets doorgeven. En er iets van voelbaar maken. Gevangen medemensen zijn daar niet van uitgesloten. Een gebaar als door de leiding en bewoners van het internaat wordt voorgesteld is veelzeggend. Er komt in tot uitdrukking dat wij mensen elkaar over de muren die ons van elkaar scheiden heen, niet los willen laten, maar dat we de verbondenheid willen beleven. Het hele jaar door, maar zeker ook met het kerstfeest.....

J.D.W. Eerbeek
gevangenispredikant Scheveningen.

In de bovenbouw heeft ds. Jan Eerbeek gevangenispredikant in Scheveningen, iets verteld over zijn werk. Het was een indrukwekkend verhaal over het leven van mensen achter gevangenis-muren Een leefwereld waar we ons moeilijk een voorstelling van kunnen maken. In de vredesweek is niet alleen geluisterd en gepraat, er is ook geknutseld (en hoe!) en er is een video gemaakt. We hopen dat U er iets van, gehoord en gezien hebt, het was de moeite waard!

In 1990 willen we met de kinderen nog wat doorpraten over gevangenen en samenleving. In de onderbouw gebeurt dit door middel van verhalen, gesprekjes en gebeden tijdens hetdavond eten. Voor de bovenbouw zal ds. Jan Eerbeek nog eens worden uitgenodigd. Tijdens de groepsgesprekken in september zijn nog heel wat vragen en opmerkingen blijven liggen. U hoort er nog wel van.

Op de studiedag voor het pedagogisch personeel, in oktober hebben we nagedacht en gepraat over agressie en vandalisme. Het verslag van deze dag zal U duidelijk maken dat dit aktuele onderwerp de moeite waard is. Het heeft alles te maken met opvoeden en samenleven.

Wilt U als ouders ook iets meer over dit onderwerp weten? De ouderkommissie heeft het als onderwerp gekozen voor de themabespreking op de ouderdag 23 februari a.s. Noteert U de datum en het onderwerp alvast?

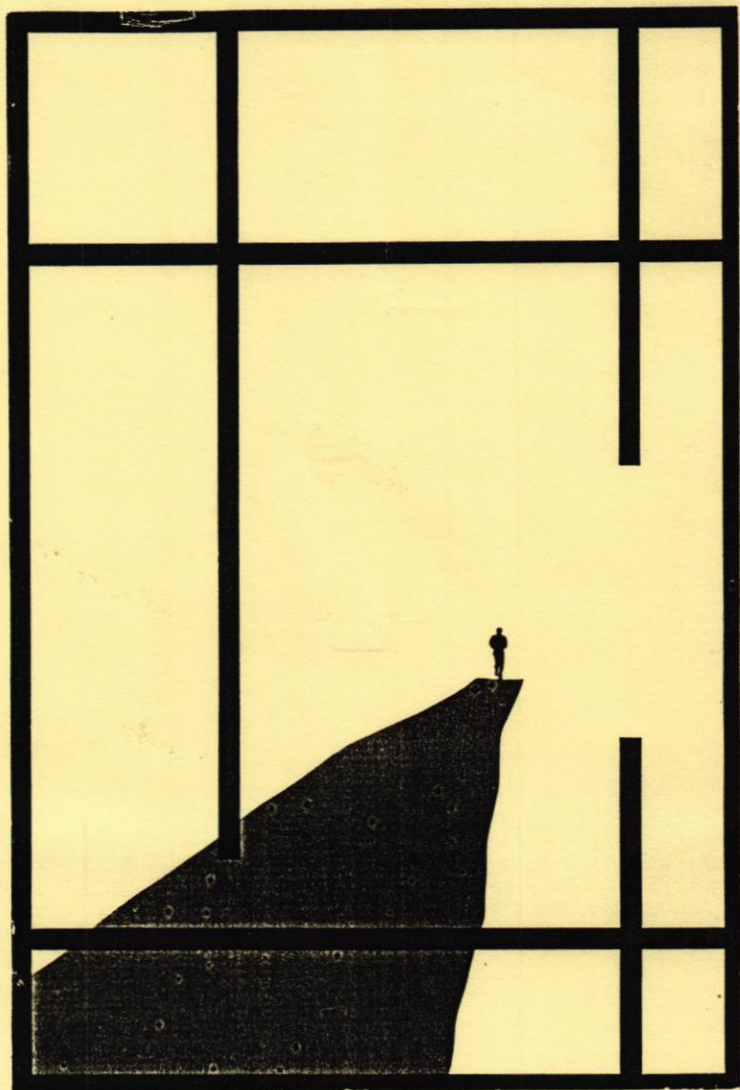
Tot zover ons g.v. nieuws. Mocht U vragen of opmerkingen hebben, we horen ze graag.

Namens de g.v. kommissie,
Ineke Zuidhof



lopend vuurtje

THEMA - NUMMER : GEVANGEN



Geestelijke vorming hoe bedoel je?

Schipperskinderen brengen een belangrijk deel van hun jeugd door op het internaat. Het leven, wonen, werken en spelen op een internaat in een groep, samen met groepsleiding en andere kinderen zal hun leven zeker beïnvloeden. Ze worden daardoor bewust en onbewust gevormd.

Daarom zullen wij als internaat naast aandacht voor verzorging, school en recreatie ook aandacht besteden aan de geestelijke vorming van de kinderen.

Kinderen opvoeden tot volwassenen betekent: kinderen zelfstandig maken zodat ze zelf kunnen beslissen, zelf verantwoordelijk kunnen zijn voor hun leven en zelf kunnen bepalen wat belangrijk of onbelangrijk is. Het is daarom goed dat kinderen al heel jong leren nadenken over wat mag en niet mag, over wat mooi of lelijk, goed of slecht, belangrijk of onbelangrijk is. We willen de kinderen daar graag bij helpen.

Op ons internaat willen we de kinderen begeleiden vanuit een christelijke levensvisie.

Dit betekent o.a. dat we de kinderen kennis laten maken met de verhalen uit de Bijbel. Dit gebeurt voornamelijk in de onderbouwgroepen.

Daar wordt tijdens de avondmaaltijd voorgelezen uit een bijbels verhalenboek. Ook bid de groepsleiding met de kinderen, aan tafel en als ze klein zijn bij het naar bed gaan.

In de bovenbouw wordt minder direkt aandacht besteed aan bijbellezen en bidden. Kinderen in de puberteit hebben een stukje vrijheid nodig, ze gaan op zoek naar persoonlijke waarden en normen. In gesprekken komen vragen over God en geloof, over goed en kwaad, belangrijk en onbelangrijk vaak veel zinvoller en minder dwingend aan de orde.

Om de kinderen te laten ervaren dat de boodschap van de Bijbel ook nu nog iets kan betekenen, werken we vaak met een thema.

In de onderbouw kiezen we vaak een thema dat dicht bij de kinderen staat, zoals b.v. "bang zijn", "anders zijn". Dit seizoen willen we het hebben over het thema "boos zijn". Door middel van verhalen, gedichtjes, kinderboeken en verhalen uit de Bijbel proberen we er samen al pratend te komen wat boos zijn betekent voor jezelf en voor de ander. Het is altijd weer verrassend om op deze manier met kinderen bezig te zijn.

In de bovenbouw stellen we meer maatschappelijk gerichte onderwerpen centraal. Hierbij maken we graag gebruik van video, film of uitleg van een deskundige.

Onderwerpen als milieu, vrede, diskriminatie enz. leveren heel wat gespreksstof die alles met geloof, normen en waarden te maken hebben.

Elk jaar proberen we tijdens de Vredesweek in september wat extra aandacht te besteden aan vrede dichtbij en veraf. Ook dit jaar zijn de kinderen weer creatief bezig geweest. U hebt hun werkstukken en de video in september al kunnen bewonderen. In deze speciale uitgave proberen we er ook nog iets van te laten zien.

Dit jaar staat het thema "samen leven met gevangenen" centraal

In de vredesweek is ds. Jan Eerbeek op het internaat geweest om de kinderen van de bovenbouw (middengroep en senioren) iets te vertellen over zijn werk als gevangenispredikant in Scheveningen.

Een boeiende avond, die heel wat stof tot gesprek heeft gegeven! Het gesprek is trouwens nog niet afgelopen, in deze speciale uitgave willen we U er graag iets van laten horen. Verder hopen we nog voor een passend slot te zorgen op de paasavond voor de bovenbouw.

We hopen dat deze informatie meewerkt om iets duidelijk te maken van onze bedoelingen als we spreken over geestelijke vorming.

Namens de G.V. commissie,

Ineke Zuidhof

soms ben je onschuldig en kun je het niet bewijzen, dat is rot.
soms kun je het uitpraten en krijg je geen straf.
soms moet je het oplossen en krijg je geen straf.

G E V A N G E N I S

- Waar denk je aan bij het woord gevangenis?

tralies, streepjespakken, cel, geweer, politieagent, levenslang, water en brood, ongezellig, opgesloten, niet thuis, verschrikkelijk.

Hoe denk jij dat het is in een gevangenis?

grote hal met allemaal gevangenshokken, donkere kamer, je zit daar de hele dag op een bankje, je moet overdag werken, je eet met de politie in een kamer, je krijgt het koud als je 's nachts gaat slapen, vroeger was de gevangenis heel eng, nu is het een gewoon kamertje, net als op het internaat, geen t.v. denk ik.

Waarom zitten mensen in gevangenis?

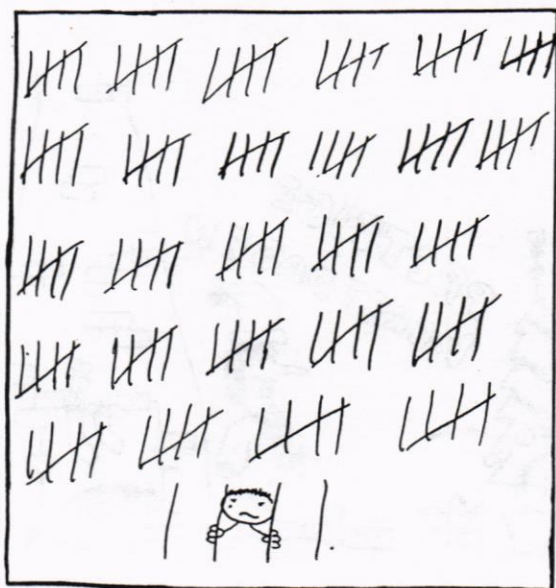
Ze hebben een heel erge straf.
daar zitten mensen die iets gemeens gedaan hebben, voor stelen, moord, bankroof, inbreken, ontvoeren, smokkelen, goed dat er gevangensissen zijn, anders wordt het toch een beetje gevaarlijk.

Zit er wel eens iemand in de gevangenis
die het niet heeft verdiend?

soms zit er wel eens iemand onschuldig,
die het niet gedaan heeft.

In Nederland niet, in Zuid-Afrika wel,
door de apartheid, ze verdienen die straf!
Kriminelen, die horen daar gewoon thuis!

VIDEO



Kinderen tekenen voor gevangenen

De kollekte tijdens de kerstviering leverde f. 310,-- op. Geweldig!

De helft van het bedrag is in december overgemaakt naar de Stichting Exodus. Ds. Eerbeek heeft daarvoor bloemen gekocht, voor elk kaartje één. De bloemen met de kerstgroeten van de kinderen zijn met veel vreugde uitgedeeld en ontvangen! Verder heeft ds. Eerbeek van het geld nog bloemen kunnen kopen voor het opvang tehuis van de Stichting Exodus. De rest van het geld zullen we overhandigen met Pasen.

Alle goede gevers hartelijk bedankt!

Een hartverwarmend gebaar kan inspireren tot een nieuw begin!



De bloemengroet met kerst in de gevangenis

Namens de bewoners van het Huis van Bewaring wil ik allen die de bloemengroet met het kerstfeest mogelijk maakten hartelijk danken. Het was heel fijn dat daar van vele kanten zo in is meegedaan. Er waren kaartjes met kerstgroeten gemaakt door de bewoners van het internaat. En er waren vele bloemen bijeengebracht door de ouders. Na afloop van de kerkdiensten konden alle gevangenen een paar bloemen meenemen naar hun cel. Zo'n teken van meelevens van buiten wordt bijzonder op prijs gesteld.

J.D.W. Eerbeek, gevangenispredikant.



Jan Eerbeek

Hoe kom je gevangenis inen er uit?

Je bent zomaar niet binnen - in de gevangenis. Dat merkte ik al snel toen ik samen met Ineke, Arend en Jolanda aanbelde bij de gevangenis in Scheveningen. Een metalen stem achter een metalen deur in een hoge muur zei ons binnen te komen. Links van ons schoof elektrisch een enorme ijzeren poort open, via een smalle opening stapten we een plein op naar de volgende deur, ditmaal een glazen deur.

We moesten onze namen opgeven en legitimatiebewijs tonen. Er was iets fout gegaan met het doorgeven van het aantal mensen dus werden we om beurten ingeschreven.

Daarna onze jassen in een sluisje zodat de bewaker kon zien of we geen vijlen of andere zaken meenamen.

Toen nog zelf door een poortje of we niets "fouts" meedroegen.

Dan denk je dat je er bent. Nee hoor, de deur werd geopend en we konden plaatsnemen in een halletje tot Ds. Eerbeek kwam, begeleidt door een man met sleutels.

Wij mee, deur open, deur dicht, naar een kamertje. Toen waren we binnen maar nog niet in de gevangenis. Verder dan het huis van bewaring kwamen we niet.

Terug hetzelfde, we werden geteld want wie weet hadden we wel iemand extra ermee uit genomen.

Moon

Wat "EXODUS" voor mij betekent





Ik voelde me zo alleen,
zo eenzaam alleen.
Ik zocht naar iets
en ik vond iets.
Ik vond de drank,
maar die maakte een wrak van mij.
Toen ging het niet meer.
Ik zag de zin van het leven niet meer.
Toen ik heel diep weggezakt was,
zag ik een licht, dat sprak over
mensen,
die me helpen wilden.
Dit waren mensen die een project
hadden opgericht: "EXODUS".
Nu ik er bijna acht maanden woon,
heb ik veel dingen geleerd.
Ik heb gehuild en pijn gehad,
ik heb gelachen en gevochten
om er door heen te komen
en dit alles heb ik bereikt
in de verlegen moederschoot van
"Exodus".
Ik dank alle mensen die dit hebben
waargemaakt,
die mij gesteund hebben en nog
steeds steunen.
Ik voel me niet meer alleen.
Ik voel me omgeven door vrienden en
vriendinnen
en mensen die van me houden.
Dit geeft me de kracht om te leven,
een goed leven.

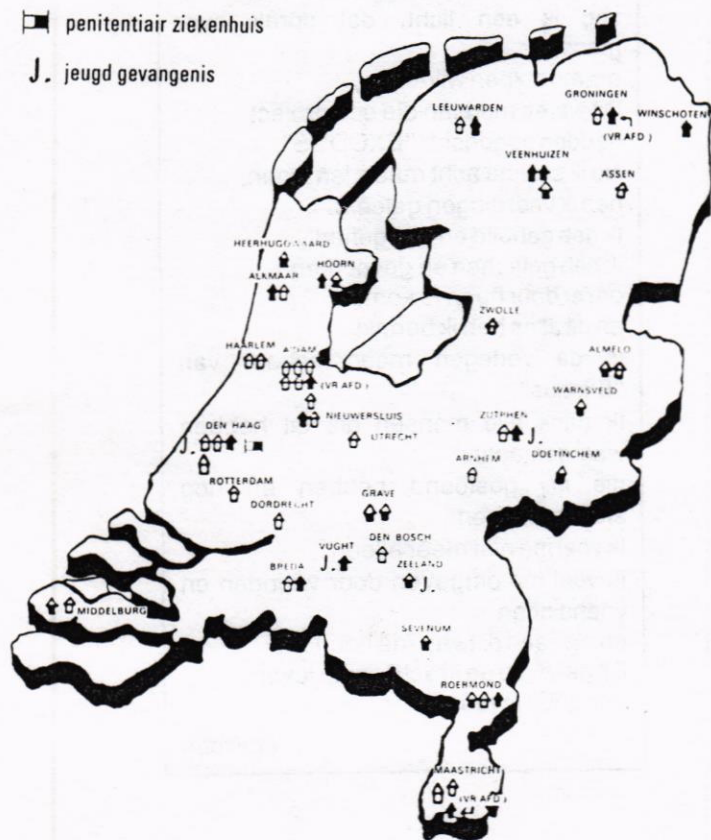
Lowietje

WIE, WAT EN WAAR?

PENITENTIAIRE INRICHTINGEN

IN NEDERLAND

-  Huis van Bewaring
-  gevangenis
-  (half) open gevangenis
-  penitentiair ziekenhuis
- J.** jeugd gevangenis



WAT EXODUS VOOR MIJ BETEKENT.....

Exodus is een gezellig project en een onmisbare schakel tussen gevangenis samenleving.

Gewoon voor mensen zoals ik, die die moeizame weg bijna onmogelijk alléén kunnen afleggen.

(Floor, bewoner woonproject)

*** Waarom Exodus van wezenlijk belang is?

Omdat Exodus aan mensen ongeacht afkomst, godsdienst, sekse een waarlijk tehuis wil bieden.

Omdat Exodus mensen serieus neemt en op basis van gelijkwaardigheid met hen mee denkt naar het verkrijgen van een eigen plaats in de samenleving.

Omdat Exodus ook alternatieve wegen van kerkewerk probeert aan te boren.

(Joost en Mien, vrijwilligers woonproject)

Huize Exodus is:

een begin in een opnieuw op te zetten leven waarin je de kans krijgt om met hulp alles weer opnieuw op te bouwen.

Je wordt geholpen zodat niet elke tegenslag omslaat in stress.

Daardoor zul je minder gauw in je oude patroon terugvallen.

(Jan, bewoner woonproject)

*** Ik kom in het open huis om te eten. Ik ben alleen en heb behoefte aan mensen om me heen. Ik voel me er op m'n gemak. Het is m'n tweede thuis.

(een bezoeker van eetcafé Oktopus)

*** Exodus is

een goed begeleidingsproject

voor mensen die bang zijn

terug te keren

in de maatschappij.

(Marcel, bewoner woonproject)

Het werken in Exodus is zwaar, maar ook heel erg dankbaar. Je ziet iedere dag wat ons huis betekent voor onze bewoners. Als ze bij ons komen hebben ze vaak heel weinig om op terug te vallen. Het is een uitdaging om er aan te werken 'ze iets mee te geven'. Exodus is toch een periode hun thuis. En het is ook altijd weer mooi om te ervaren wat je van hen terug ontvangt.

(Marian, teamleidster woonproject)

"Ik was in de gevangenis en gij hebt mij bezocht" (Mt. 25, 36)

justitiepastor Jan Eerbeek

Exodus werken aan toekomst voor mensen!

In het internaat wordt in deze periode aandacht gevraagd voor mensen in de gevangenis. We proberen na te denken over wat onze houding tegenover hen die met justitie in aanraking zijn gekomen moet zijn. En we zijn bezig met de vraag hoe mensen na hun detentie weer een nieuw bestaan op kunnen bouwen.

In Den Haag werkt de stichting Exodus. Deze stichting wil kerken buiten de gevangenis betrekken op een stukje kerkewerk dat gedaan wordt binnen de gevangenis. Voor dat kerkewerk in de gevangenis is onder de gevangenen heel veel belangstelling. Naast de dominee werken daar ook vrijwilligers van buiten in mee. In gespreksgroepen en kerkdiensten. Exodus wil niet alleen maar in de gevangenis werkzaam zijn, maar ook mogelijkheden bieden na de detentie. Want velen die in de gevangenis hebben gezeten lopen dan opnieuw vast. Ze kunnen zich op eigen kracht niet staande houden. Daarom heeft Exodus enkele zogenaamde nazorgprojecten, waaronder een eetcafé en een Huis van Begeleid Wonen. In beide projecten willen de vrijwilligers die in de gevangenis werkzaam zijn waar nodig de kontakten na de detentie voortzetten. In het eetcafé kunnen de mensen terecht voor een praatje, een warme maaltijd, een kop koffie, een gesprek of zomaar wat ontspanning bij de T.V. of aan het biljart.

In het woonprojekt kunnen mensen na hun detentie een jaar lang onder begeleiding wonen om zo weer een begin te maken, een nieuw leven op te bouwen. Het gaat er daar vooral om dat mensen leren zelfstandig te wonen: omgaan met geld, zoeken naar werk of vrijwilligerswerk, het leggen van nieuwe kontakten, het vinden van hobby's enz.

Aan dat huis voor begeleid wonen zijn enkele beroepskrachten als bewonersbegeleiders verbonden. Maar er werken ook vrijwilligers. En die doen dat vanuit de overtuiging dat alle mensen er recht op hebben na mislukkingen in hun leven ook weer een nieuwe start te maken. Uit dat woonprojekt is het volgende praktijkverhaaltje afkomstig, waarmee ik nu dit stukje afsluit. Het is denk ik veelzeggend voor wat mensen voor elkaar kunnen betekenen.

Enige jaren geleden ging in op Kerstavond 24 december na mijn werk in de gevangenis Scheveningen nog even langs het Exodus-huis aan de Frankenslag. In dat huis kunnen jonge mensen die met justitie in aanraking zijn gekomen een jaar lang onder begeleiding wonen. Ze proberen daar de vicieuze cirkel waarin hun leven terecht gekomen is te doorbreken. En ze werken aan hun toekomst.

Ik kwam daar 's avonds om een uur of negen aan. Een aantal bewoners stond samen met een aantal vrijwilligers klaar om naar een kerstnachtsdienst ergens in één van de Haagse kerken te gaan. Jonge mensen.

Een paar opgegroeid in een levenssituatie waarin het aan niets ontbrak om naar volwassenheid toe te groeien. En een paar anderen, die hun hele leven alles gemist hadden wat het leven echt goed maakt. Ze hadden elkaar in Exodus ontmoet.

Ze vroegen mij of ik ze met de auto wilde brengen naar de kerk.

We naderden de kerk. De deuren stonden uitnodigend open. En zoals dat gaat op kerstavond: velen stroomden al vroeg toe om er in ieder geval in te kunnen.

Je hoorde buiten het orgel spelen: Kerstliederen. "Komt allen tezamen"! De vijf stapten uit. Ze gooiden het portier dicht. En toen ik omkeek zag ik dat ze elkaar een arm gaven.

Toen ik hen zo zag gaan, dacht ik aan de boodschap van de engel aan de herders: "U is heden de Heiland geboren....."

Hij is gekomen om ons van de toekomstloosheid te bevrijden. En ik zag dat weer even waar worden. In die vijf gearmde jonge mensen.

De één aan het leven gegroeid en "de ander aan het leven kapot gegaan", maar in de kerstnacht samen op weg naar wat het hart ons leven is; de ontmoeting met God en met elkaar in de viering van de liturgie. God werkt nog steeds in mensen.

Hier volgt het resultaat:

1. Wat betekent het woord gevangenis voor jullie?

Opsluiting, je wordt weg gestopt, misdaad, boeven, moordenaars, vrijheid ontnemen, straf uitzitten, leren, hokje met tralies, iets misdaan.

Wie heeft een gevangenis van binnen gezien?

Twee kinderen; ze vonden het heel modern, wanneer je in een cel zit heb je toch een opgesloten gevoel.

2. Hebben gevangenen ook recht op een menswaardig bestaan?

Het is hun eigen schuld, en het ligt ook aan wat ze gedaan hebben. De helft vindt dat ze wel naar de radio mogen luisteren, de krant mogen lezen en sporten. Moordenaars mogen door 10 van de jongeren volledig opgesloten worden zonder enig vermaak. Twee van de jongeren vinden dat het niet kan, omdat ze toch op de hoogte moeten blijven van ontwikkelingen binnen de samenleving.



3. Wat vind je van de gevangenen in Nederland vergeleken met die in andere landen?

Een aantal vergelijkt de gevangenen in Nederland met een vijf sterren hotel, vanwege het winkeltje, de radio, t.v., krant, sporten. Een van de jongeren vindt toch dat vrijheid het allerbelangrijkste is.

Wel vinden ze met z'n allen dat de gevangenen in Nederland niet moeten gaan lijken op die van landen als bv. Frankrijk, Brazilië, Spanje of Turkije waar meerdere mensen 1 cel moeten delen. Dat wordt wel als mensonwaardig gezien.

4. Vind je dat er in Nederland te weinig straf wordt gegeven?

Voor bepaalde misdrijven wel. De jongeren vinden dat er te weinig straf wordt gegeven in Nederland, maar keuren het strafstelsel van landen die gevangenen martelen of verminken af. In dat opzicht is er toch een zekere humaniteit t.o.v. gevangenen.

5. Wie heeft wel eens vast gezeten in een lift? (De bedoeling van deze vraag is om na te gaan of ze weten hoe het voelt om opgesloten te zijn.)

Een aantal is het wel eens overkomen, vijf minuten gaat wel, maar als het langer gaat duren komt er toch een raar gevoel naar boven, een gevoel dat je opgesloten zit.

Wat mij verbaasde was dat de jongeren landen als Roemenië en Zuid-Afrika vergeleken met een gevangenis. Het kwam spontaan naar voren, zonder dat ik erover begon.

6. Hebben jullie een levensbeschouwing?

Enkele uitspraken van jongeren;

Mijn ouders zijn kerkelijk opgevoed, maar ik ben echt niet kerkelijk opgevoed, als het pasen of kerstmis is dan ga ik wel naar de kerk maar niet elke week. En wanneer ik iets doe, dan doe ik dat uit mezelf maar niet omdat ik in God geloof.

Ik geloof wel in iets, maar geen God.

Er staat iets boven ons maar wat dat weet ik niet.

Ik geloof dat er wel iets is geweest, anders bestond deze wereld niet.

Ik heb hem nooit gezien, misschien is het wel een fabeltje.

Mijn levensbeschouwing is ervoor zorgen dat ik goed leef en mensen geen pijn doe.

7. Wat vind je ervan dat je naar de kerk moet?

De jongeren vinden wel dat wanneer je nog klein bent je dat moet meekrijgen binnen je opvoeding, maar op latere leeftijd moet je in staat worden gesteld om zelf een keuze te maken.

8. Een vraag van 1 van de jongeren: Wat heeft een bepaalde levensovertuiging met de gevangenis te maken?

Mijn antwoord: Deze discussie gaat over de gevangenis, het kan ook een ander thema zijn, maar de manier van opvoeding heeft een grote invloed en is mede bepalend voor de manier van denken en handelen voor wat betreft je verdere leven. Je wordt beïnvloed door je opvoeders, je ouders spelen daarin een heel belangrijke rol.

9. Wat betekent vrijheid voor jullie?

(Letterlijke weergave)

Alles, veel.

Alles doen waar je zin in hebt.

Je kan lopen, gaan en staan waar je wil, kijken waar je wil.

Alles doen wat door de beugel kan, je mag je eigen mening geven.

Je mag alles doen tot je de grens hebt bereikt en als je er over heen gaat, is dat je eigen verantwoording en dan zal je de konsekwentie zelf moeten dragen of aanvaarden.

De wet bepaalt de regels van je vrijheid.

(Als voorbeeld ga ik boven op de tafel staan, ik krijg meteen allerlei reacties, het staat nergens geschreven dat het niet mag, maar het heeft wel te maken met onze normen en waarden.)

Het is geen opvoeding, als ik op de tafel ga staan krijg ik meteen een mep van mijn moeder, het zijn huisregels binnen een gezin of internaat.

Wat zijn normen en waarden?

Dat zijn regels die door de samenleving zijn aanvaard en waar iedereen zich aan dient te houden, want anders wordt het een chaos.



10. Wat vonden jullie van deze discussie?
Ze vonden het zinnig, omdat je meer te weten komt over de gevangenis.

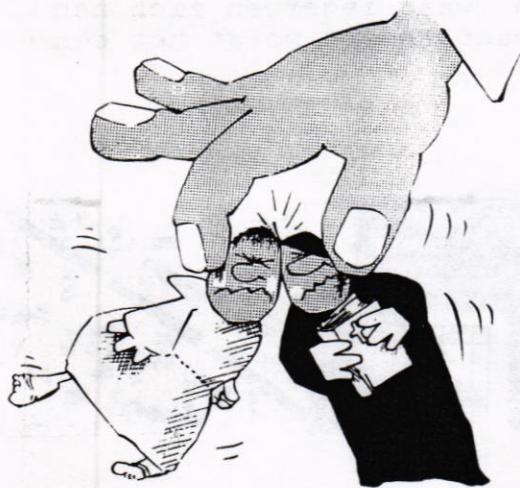
Je hoort meerdere meningen.

Je gaat erover nadenken.

Het ergste vinden zij dat iemand die éénmaal in de gevangenis terecht is gekomen zijn hele leven lang met dat stempel rond loopt. Een gevangene wordt altijd tweemaal gestraft; eerst door de rechter en daarna door de samenleving.

Letterlijk; Wie zijn wij omdat te bepalen?
Tot slot;

Tijdens de discussie heb ik de jongeren de gelegenheid gegeven vrij voor hun mening uit te komen. De antwoorden heb ik zoveel mogelijk letterlijk weergegeven, dit om neutraal te blijven. Voor mij is deze discussie heel leerzaam geweest. Jongeren die binnen hun eigen groep weinig durven te zeggen hebben bewezen dat ze wel degelijk voor hun mening durven uit te komen, maar op een tijdstip dat zij willen bepalen. Daar ben ik blij om.



Als ik geen licht meer zie
In het duister van mijn leven
Als ik echt zo weinig over heb
Om nog aan jou te geven
Hou me dan toch vast

Wanneer ik dreig te verzinken
Als in een groot moeras
En kijk naar het
Schamele restant
Van dat wat eens
Mijn leven was
Hou me dan erg goed vast

Als ik getroffen ben
In het diepste van mijn ziel
En wat mij lief en dierbaar is
(Steeds) weer opnieuw verniel
Hou me dan vast

Wanneer ik vaak onbedoeld
Als zonder mededogen
Verdriet zaai in je hart
En tranen in je ogen
Laat me dan niet gaan
Maar hou me vast